

надъ нея и ѝ спомагнали да израсте. Зародишътъ, който се намира въ нея, пусналъ корени дълбоко въ земята. Нагорѣ се показало стъбълце съ малки люспести листа. Слънцето съгрѣвало съ своитѣ топли лъчи младото растеніе, а коренитѣ смучели вода отъ влажния пѣсъкъ и стъбълцето ставало все по-високо и по-високо, докато най-послѣ се прѣобърнало въ високо стройно стъбло съ корона отъ красиви перести и бодливи листа, прилични на вѣтрило. Листата били до три метра дълги. Минали нѣколко години и финиковата костилка се прѣвърнала въ величественна палма съ много голѣми листа. Изсъхнали кафяви листа тжжно висѣли около закръгленото стъбло, а свѣжитѣ — привѣтливо се полюлявали на върха. Между листата се показали бѣли стърчащи игли, дебели колкото ржка. Тѣ ставали все по-голѣми и по-дълги и най-послѣ се затворили. На края имъ се развили клончести разкошни китки съ много плодникови цвѣтове, които прѣскали своя аромат далеко по печалната и тиха пустиня. Приятната миризма отдалечъ привличала насѣкомитѣ, които съ косматото си тѣло донасяли плодотворния цвѣтенъ прашецъ отъ тичинковитѣ цвѣтове на други фининкови палми. Между листата и цвѣтоветѣ брѣмчали и хвърчели цѣли рояци мухи и брѣмбари. Тѣ снасяли яйцата си въ падналитѣ листа, за да могатъ излупенитѣ личинки, безъ да отиватъ далече, да се хранятъ идната година отъ сока на полмовитѣ цвѣтове. Отдалечъ още лѣтящитѣ птици, забѣлѣзвали палмовата корона и кацвали на дървото за да прѣношуватъ. Тамъ тѣ намирили, освѣнѣ почивка, богата плячка. Едни — узрѣли плодове, увиснали на злато-червени плодни китки — всѣки отдѣленъ плодъ билъ голѣмъ колкото слива, билъ сладъкъ и съдържалъ твърда, дълга костилка, — а други ловѣли брѣмбари и комари, които били твърдѣ много и врѣдѣли на самотното дърво. Нѣкои отъ тѣзи птици, дошли отъ далечъ, докато си отпочивали на върха на палмата и ловели насѣкоми, прѣснали сѣмена отъ други растения, съ чиито плодове тѣ се хранели по-рано.